

కొత్త మాస్టారు జేరారు స్కూలులో అని ఉణంలో హాకిపోయింది; రామారావు తన జాయినింగ్ రిపోర్టు యిచ్చి యివ్వకుండానే, చేతికి వాచీలు ఉన్నా, స్కూలు ట్రైము చూద్దామనో- లేక ఖాళీపెట్టెర్ కొత్తరాలు ఏమైనా ఉన్నాయేమో అనో- లేకపోతే జేబులో డబ్బులేకపోయినా జీతంకట్టే పేరులోనో- గబగబా కొందరు పిల్లలు హెడ్డాప్టరు గది దగ్గరికివచ్చేసి కిటికీలోంచి రామారావునుచూసివెళ్ళున్నారు. హెడ్డాప్టరి ఎదురుగుండా కుర్చీలో కూచోని ఉన్నారు, ఒక కళ్ళజోడు. సన్నగా ఒక్కవల్చగా వున్నట్టుంది వాటం. హెడ్డాప్టరి గది దగ్గరలో ఎప్పుడూ కనిపించని లాబరేటరీ అలెండరును లోపల చూడటంతో, ఆ వచ్చినతను నైస్సుమాస్టారుని పోల్చుకోడానికి అట్టేనేపు పట్టలేదు విద్యార్థులకి.

కిందటి జనవరిలో నైస్సుమాస్టారికి లెక్కల మాస్టారికి ట్రాన్స్ఫర్లు రావడంతో, అప్పటినుంచి ది క్లూ ది వా ఇం లేకుండా ఉన్నాయి

నైస్సు, లెక్కలు అస్కూలులో, సోషల్ మాస్టారే ఆ సంవత్సరం నైస్సు లెక్కలు కూడా చెప్పి పిల్లల్ని పట్టిక పరీక్షకి వంపాడు అతి కష్టంమీద. ఆ చుట్టు పక్కల అన్ని స్కూళ్ళతో పాటు ఆ స్కూలులోకూడా పాస్ అయ్యారు నూటికి ముప్పై మంది. ఈ సంవత్సరం ఆగస్టులోనే కొత్తమాస్టారు వచ్చేకాదు కనక పరిసీతులు ఇంకొంచెం బాగుండవచ్చు అనుకున్నారు కొందరుజుద్దిమంతులై నవిద్యార్థులప్పుడే.

హెడ్డాప్టరు సోషల్ మాస్టారి పిల్లి లాబరేటరీ ఛార్జీ ఆప్పగించమని ఆర్డరు యివ్వడం వల్ల, అలెండరుతో పాటు ఇద్దరు మాష్టర్లు లాబరేటరీకి బయలుదేరారు. స్కూలులో ఓ పక్కగా ఉంది లాబ్. వెనక నైపు ఒక బడి తోట ఉంది. పక్కనే ప్రహారీ, ఆ గోడ వెంబడే వేప చెట్లు. ప్రహారీ అవతం అంతా ఖాళీ స్థలమూ, అక్కడక్కడ వాయిదా తుప్పలూను. పరిసరాలు ప్రశాంతంగా ఉన్నాయి అనుకున్నాడు రామారావు. పరికరాలు అన్ని వివరంగా ఛార్జీ తీసుకోడం

మొదలు పెట్టాడు ఆ రోజే.

మూడు రోజులు పట్టింది అన్ని తాను చూచుకోడానికీ. 'లాబరేటరీ పేరుకు నా పేరున ఉన్నా, బాధ్యతలు నీకు కూడా ఉన్నాయయ్యా, అలెండర్; నాతో నహకరిస్తావనుకుంటాను' అన్నాడు నైస్సు మాస్టారు రామారావు. ఆ అలెండరు తన సర్వీసులో చూస్తే 24 వ నైస్సుమాష్టరు రామారావు; నవ్వుతూ, 'తప్పకుండానండి' అన్నాడు అలెండరు, బీరువాల తాళాలు రామారావుకిస్తూ, ఛార్జీ తీసుకున్నట్టు హెడ్డాప్టరుగర్మీ చెప్పడానికి తాను సోషల్ మాస్టారు కలిసి అప్పీసుకి వెళ్లారు. క్లాసు పుస్తకాలు, ట్రైమ్ జేబుల్ టీచింగ్ నోట్సులు, డస్టరు అవీ తీసుకొని రామారావు లాబ్ కి వచ్చేకాడు తిరిగి.

అప్పటికి ట్రైము మూడయింది. ఇంకో గంట స్వర దాకా వ్యవధి ఉంది స్కూలు విడిచిపెట్టడానికి రేపటినుంచి అన్ని క్లాసులూ తీసికోవాలి. అందోళనలూ, అల్లర్లూ లేకుండా అన్నీ సవ్యంగా నడినే మార్చి వదిలేసుకలా పదిక పరీక్షలకు

నిద్దం చేయాలి విల్లెల్మి. ఉన్నవాళ్ళు నంబై మండటం. నైస్సు లెక్కలూ కూడా తానే చెప్పాలిట లెక్కలు మూర్ఖుల శేరుగా, ఈ రోజుల్ని బట్టి చాలా ముఖ్యమైనవి ఈ రెండు సభ్యులను తన దాద్యత చాలా పెద్దది. రేపటి లెక్కల పారాలు తను రూములో చూచుకోవచ్చు నైస్సు పారాలకి కావలసిన పరికరాలన్నీ ఈ వేళ నిద్దం చేసుకోవాలి. అవసరమైతే ప్రయోగాలు చేసుకోని రిహార్సలు వేసుకోవాలి ఈవేళే.

మరునాటి క్రాసులకి కావలసిన ఏర్పాట్లన్నీ చేసుకోని లాబ్ తాళాలు వేయించుకోని రామారావు స్కూలులోంచి బయలుదేరేటప్పటికి బదున్నర అయింది. స్కూలు గ్రౌండులో వీలలాడుకొంటున్నారు పటల్ కాక్ ఓ చోట, బాస్టెట్ బాల్ ఓ చోట ఆడుతున్నారు వాళ్ళు ఓ సారి తన కేసి చూసి 'కొత్త మాష్టాలోయ్!' అని ఒకట 'అ కళ్ళతోడు చూడరా' అని ఒకట - ఏదేదో అనడం వినబడనట్లు వెళ్ళిపోయాడు రామారావు బయటికి. మూర్తి హోటలుకు వెళ్ళి అరకన్ను కాసి తాగి గబ గబ సత్రపుకి వెళ్ళాడు. చాలా పని ఉంది ఈవేళ అనుకుంటూ.

2

ఇన్ వర్టు వేసిన బట్టలు చిలక కొయ్యకి తగిలింది, వేరే బ్రెలికాట్ సాంటు, షర్టు, తొడిగాడు రామారావు. రూమ్ తాళం వేసి, సత్రపు వాచ్ మన్ తో చెప్పాడు రాత్రి పదింటికి వస్తానని మళ్ళీ బయలుదేరాడు వేటకి. ఎన్నాళ్ళుంటాడు సత్రంలో. ఓ వారం రోజులలో కనక ఒకవాటా దొరికితే, తార్యా కొడుకుని తీసుకరావచ్చు, వచ్చినప్పటినుంచి రోజూ ఇదేపని, సాయంత్రము పొద్దున్నా పూటకో వీధి ఎక్కడా కనిపించడం లేదు భాణిలు శ్రోషర్ మాష్టాలోతో చెప్పాడు మొదటి రోజునే. కాని ఆయన చూద్దాం అని ముఖావంగా చెప్పేసి ఊరుకున్నాడు తనకింకా మిగిలినమాషర్ తో బాగా పరిపయం లేదు అంచేత, తనకి తానే బయలుదేరాడు ఒక పామిలి పోర్స్ కోసం వెదుకుతూ.

మెయిన్ రోడ్ మీంచి ఎడమవక్క సందులోకి తిరిగి రామారావు. రెండిళ్ళవలల ఒక టు లెట్ బోర్డు ఒక దొడ్డి గుమ్మానికి కనిపించింది. ఆపెంకు టింటి వీధి గుమ్మం తలుపు కొట్టాడు రామారావు 'వస్తున్నా నెవరో నంటూ, అవ్వగారొకావిడ తలుపు తీసింది. "ఎక్కవాటా అద్దికిస్తారండి?"

"ఎంతమంది బాబూ ఉండేది?" "ముగ్గురమంది".

"ఆడవాళ్ళూ, మొగవాళ్ళూ" "నేనూ, నా భార్య, ససి కుర్రాడూ ఉంటామండి." "ఆడవాళ్ళని తీసుకు రండి, వాటా చూపెతాం." అని చటుక్కున వెనక్కి తిరిగింది అవ్వగారు తలుపు వేస్తూ రామారావు మనస్సు గతుక్కుమంది.

ఈవేళ ఎక్కడవస్తుంది భార్య? ఆడవాళ్ళు రానిదే ఇల్లే చూపెట్టనంటోంది ఈ మహాతల్లి. తన మనమరాలైవరినైనా లేవదీసుకు పోతానను

కుంటోంది కాబోలు: అనుకోని తిట్టుకుంటూ ఇంకాముందుకు వెళ్ళాడు రామారావు. అక్కడక్కడ రామారావుకి అరుగులు మీద తడితెలు అద్దెట్టి తునికి ఆకుకట్టలు వేర్చి కనిపించాయి ఊరుచూస్తే దిన్నది. కాని ఇళ్ళ భాణిలు మాత్రం కనిపించడంలేదు. ఊళ్ళో పెద్ద పొగాకు కంపెనీలు రెండు ఉన్నాయి. వైపెచ్చు ఏ ఇంటివైపుచూసినా ఆ బీడి ఆకు కట్టలు కనిపిస్తున్నాయి. వీటితోటే అద్దెలుకూడా ఎక్కువై పోయింటాయి. నిన్న అంచేతే మూడు గదుల దాదా భాగనికి ఎనభై అడిగారు స్ట్రాదా బాద్ ను మించిపోయింది ఈ ఊరు అనుకున్నాడు నిన్న.

ఆ సందు చివరికి వేళ్ళెట్టుటికి ఒక పవారీ షాపు ఆ పక్కనే నెలూన్ ఒకటి కనిపించాయి. ఇక్కడ అడిగితే భాణిలేమైనా ఉంటే తెలుస్తాయను కున్నాడు నైస్సు మాష్టారు రామారావు. నెలూన్

బజార్లో ఎదురుపడ పోస్టుమన్ ను పట్టుకొని అడిగాడు నా కేసుయినా ఉత్తరం వచ్చిందా? అని ఓ విద్యార్థి.

"ఓ కవరు వచ్చింది సార్ అది మీయింటో ప్రక్కాయనకు ఇచ్చాను సార్"

"చంపావ్ పో: ఆ ఆసామి కూతురే నయ్యా ఉత్తరం రాసింది" వాపోయాడు ఆ విద్యార్థి.

— సుభాషిణి

ప్రొఫైటర్ రామారావు కేసి ఎగాదిగా చూస్తూ 'పెద్ద అద్దెతో చిన్న ఇల్లుకాలాల, చిన్న అద్దెతో పెద్ద ఇల్లు కాలాల, సార్?' అని అడిగాడు గుమ్మం బయట వేసుకున్న పడకతుర్చీలో నిటారుగా కూచుంటూ. రామారావు, "అంటే?" అన్నాడు ప్రశ్నార్థకంగా రోడ్డుమీద విలబడి. మరేం లేదండీ. అదిగో చూడండి ఆ సూతివక్క దాదా, లోపలివైపున చూతిదగర రెండు గదులున్నాయి. దాదాగదులు, నబ్ మీటరుంది కావలసినంత గాలి, వెలుతురు, వున్నాయి. దొడ్డి గుమ్మంలోంచి మురుకు వచ్చు. రెటిన్ బాల్ రూములతో సహా... అంతా వెనరేట్ 'ఇంతకీ అద్దె చెప్పరే?" వచ్చుకొగితం మాత్రం బ సార్'.

"మనవల్ల కాదు. మరి. ఆ రెండో ఇంటిమాట ఏమిటి?"

'దానికి డబ్బుకాదు కావలసింది. ధైర్యం!' రామారావు కర్ణంకాలేదు. ధైర్య మెందుకు? కణ్ణుకోరు కొంపా?"

'అబ్బెబ్బె, అదేంకాదు సార్. అదొక పెద్ద మేడ కాని...'

'కాని: 'మరేంలేదు - ఆ మేడ నాలుగు నెలలనుంచీ తాళం వేసి ఉంటోంది. ఎవమా రావడంలేదు సార్. మీరు చూస్తే చూడండి.'

'ఇళ్ళు దొరకని ఈఊళ్ళో ఎవరూ రాకపోవడ మేమిటి?' అని అడిగాడు ఆత్రంగా రామారావు,

రోడ్డుమీద నుంచోనే. కూచోండి సార్, మరి ఆ కుర్చీలో - చెప్తాను.' అని ఎదురుగా అల్లలాడే ఒక కుర్చీరాజాన్ని చూపాడు రామారావుకి ఆ నెలూన్ ప్రొఫైటర్.

ఇంతకీ, మీరేం పని చేస్తారు?" 'ప్రొఫెసూరుకి నైస్సు మాష్టరుగా వచ్చాను నాలుగు రోజుల నాడు." 'ఓహో! అయితే ఇకనేం, మీకు మంచి వీలుగా ఉంటుంది కాని...'

'మళ్ళీ కానీ ఏమిటయ్యా?' రామారావుకు కొంచెం విసుగైంది 'అదికాదు మాష్టరుగారు: ఆ మేడనే ఈ ఊళ్ళో చెక్కమేడ అంటారు. ప్రస్తుతం దానిలో చెక్కలు లేకపోయినా ఆ పేరు ఉండిపోయింది. చెక్కలు తీసేసి, స్లాబ్ వేసి, పైన మరో రెండు గదులు కట్టాక, అందులో ఉండడానికి యుతున్నారంటా. తాళం వేసి ఉంటుంది.

"ఎంచేత?" "చెప్తా ఆ మేడ మీ స్కూలు వెనకాల సందులో రాముడు గుడి ప్రక్కనే ఉంది. గోపీ చందనం వేసి ఉంటుంది. ఆ మేడవక్క పెంకు టింటో ఉంటాడా ఇంటాయన. నరసింహంగా రాయన పేరు. ముసలాయన. పండిపోయిన గడ్డం - చేతిలో కలా. ఆయన్ని అడగండి. ఈ ఇల్లు చూస్తాడు." "ఇంతకీ ఆ ఇల్లంటే యుకు పెండుకో చెప్పలేదు."

"అదా! అది చెక్కమేడగా ఉన్న రోజులలో నరసింహంగారు కుటుంబమూ ఆ ఇంట్లోనే ఉండేవారు. ఓసారి దొడ్లో నీళ్ళుగది కట్టిద్దామని పునాదులు తీయమన్నాడట దగ్గరుండి. ఏదో ఖంగు మని చప్పుడైందట. పలు గు దెబ్బకి తక్షణం కూలిపాడిన పొమ్మని కాన్సేవటికి మళ్ళీ విలిదాటట. తర్వాత కూలి తవ్వి ఆ గోతి లోంచి పాత చెంబొకటి తీశాడట పైకి. కాని సాయంత్రాచి కల్లా రకరకాల అనుమానాలు వ్యాపించుకుపోయాయి ఊళ్ళో, కూలిన బయటికి వంపించేసి నరసింహంగారు తానే స్వయంగా తవ్వేడట, ఆ ఖంగుమనేది ఏమిటో చూద్దామని ఏవో బంగారు విగ్రహాలు దొరికాయట. వాటిని తీసి పై మీద తుండులో చుట్టేసి ఇంట్లో పెట్టి ఓ పాతచెంబు ఆ గోతిలో వదేసి చుట్టేసి కప్పెట్టేనేడట అని చెప్పుకోడం మొదలుపెట్టారు. లంకెలిందెలు దొరికాయట అని కొందరు చెప్పుకొన్నారు. దొడ్లో చెట్లకి, చేమలకికూడా కళ్ళున్నాయి కాబోలు సార్" అన్నాడతను చెప్తూ చెప్తూ. 'కళ్ళోకాదు, నోరుకూడా ఉంది' అన్నాడు రామారావు నవ్వుతూ.

'బాగా చెప్పారు. మర్నాడు నరసింహంగారు పని ఆపేసి ఊరు వెళ్ళాడట. విషయవాడ అని కొందరు. రాజమండ్రి అనికొందరు చెప్పుకున్నారు. ఎక్కడికి వెడితేనేం, తర్వాత రెండు రోజులలో తిరిగివచ్చి, చకచక పని సాగించాడు నరసింహంగారు. చెక్కలు తీసేసి స్లాబ్. పైన మరో రెండు గదులు దొడ్లో సెస్టిక్ రెటినిలు, నీళ్ళ గదులూ అవీ వేయించాడు. బావుంటుందిలెండి మేడ"

"అయితే, దాంట్లో ఉండడానికి యుకు పెండుకు?" 'చెప్తా వినండి మరి - పని పూర్తి చేసుంచిన

వారం రోజులో పాపం ముసలాయనకి తలతిప్పు తోనూ, కొంచెం జ్వరంతోను ను సీచేసింది రెండు రోజులు. మూడోనాటి పొద్దున తెల్లవారగానే కొడు కుని పింఛపోతే మాట రాలేదట. అంతే. మరి మాటలేదు. నాలుక పడిపోయింది. మనం చెప్పే మాటలు వింటాడు కాలి, తాను పలకమీద రాసి సమాచారం చూపెడుతుంటాడు."

"మరి ఆయన వెంకుటింట్లో ఎప్పటినుంచి ఉంటున్నాడు ?"

"తండ్రికి జబ్బు చేయగానే కొడుకు భయపడి పోయాడు. ఆయన ఎలిమెంటరీ స్కూలు డీదరు. ఏల్లా జల్లా గంపెడు సంసారం ఇక, తనకేమి ప్రమాదం వస్తుందో అని ఆ చిన్న స్కూలు మాస్టారు సొంత మేడ వదిలేసి ఆ పక్క ఇంటికి అడ్డకి వెళ్ళిపోయాడు. తనతోపాటు ముసలాయన కూడా వెళ్ళిపోక తప్పలేదు."

"మరి, అప్పటినుంచి ఆ మేడలోకి ఎవరూ అడ్డకి రాలేదా?"

"రాకేం, వచ్చారు. రెండు వాటాలలోకి వచ్చారు. చెరో ఎనభై ఇచ్చారట కూడా. నాలుగు నెలలు పోయేటప్పటికి. కుడివైపు వాటాలో ఉన్న పొగాకు కంపెనీ ఆయన భార్యకి డ్రైపాయింట్ వచ్చి పోయింది, తర్వాత రెండు నెలలకి ఎడమ వాటాలో ఉండే రెవిన్యూ ఇన్ స్పెక్టరుగారిని లంచాలు తీసు కున్నాడని సస్పెండుచేసి తర్వాత డి.వి.ఎస్ చేకా రట కూడా. రెండు వాటాలవాళ్ళూ ఖాళీచేసి వెళ్ళి పోయారు."

"మరి అప్పటినుంచి ఖాళీగానే ఉండిపోయిందా మేడ?"

"అంతేసార్ ఎవరు ఆ ఇంట్లో ప్రవేశించినా, భార్య పోతుందో, కాకపోతే ఉద్యోగం పోతుందో అని భయపడి పోయారు. మీకేమైనా డైర్యముంచే చవకగా దొరుకుతుంది, ఆ మేడ చూడండి," అని సలహా ఇచ్చారు ఆ నెలూన్ ప్రొప్రైటర్.

"అదే ఎంతట?"

"కుడివైపు వాటా తీసుకొంటే నలభైకిస్తా నంటున్నాడు నాలుగునెలలనుంచి నరసింహంగారు. కింద మూడు గదులు, పైన రెండు గదులు ఉన్నాయి."

"సరే. ఢాంక్యూ చూస్తాను " అని రామారావు మాస్టారు చక చక ముందుకు సాగాడు స్కూలు వైపు ఆ ఇళ్ళకి దారి గుర్తుచేసుకుంటూ.

3

కొత్త నైస్సు మాస్టారు ముప్పైబదు రూపాయ లకే చెక్కమేడలో వాటా తీసుకున్నారని మర్నాటి పొద్దున్నకల్లా పొక్కిలిపోయింది స్కూలంతా. 'పాపం, కొత్త! ఆ ఇంటి సంగతి తెలియదు కాబోయి! 'చవగ్గా వచ్చిందని దిగి ఉంటాడు.' 'స్కూలు దగ్గరగా వెకండుబెలు కొట్టాక రావచ్చు అనుకొని ఉంటాడు' అట్లాట్లా రకరకాలుగా అను కున్నారు. చిన్నపెద్దా స్టూలులో. అట్టెండర్ మాత్రం 'ఏం సార్? ఆ చెక్కమేడలో వాటా తీసుకున్నా రటగా? ఆ కొంప సంగతి తెలుసా?" అని అడి

గాడు. డిమాన్ ప్రేషన్ డేబుల్ మీద పారానికికావ లసిన పరికరాలు ఏర్పాటు చేస్తూ. 'అ! చిన్నాను. డ్రైపాయింట్ వైరన్ కి ఇంటికి సంబంధం ఏమిటి? లంచాలు పుచ్చుకున్నవాడు ఏనాటికైనా సర్వ మంగళం పాడకేం చేస్తాడు? ఆ ఇల్లు నన్నేం చేస్తుంది?" రామారావు డీపింగ్ నోట్స్ చూసుకుంటూ అట్టెండర్ చిన్నగా నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

తర్వాత రెండు రోజులలో రామారావు పేరు స్కూలులోనూ, స్కూల్ లోంచి డి.ఇ.కి వ్యాపించడం మొదలు పెట్టింది. నైస్సు పారానికి సంబంధించిన ప్రయోగం లేనిదే పారం చెప్పడు రామారావు మాస్టారు. "టాక్-నాక్" పద్ధతివాడుకాదు రామా రావు. హన్స్ వేయడు. తెలియకపోతే మళ్ళీ అడగ మంటాడు మళ్ళీ చెప్తాడు. అందరూ నైస్సు మాస్టారు క్లాసులో శ్రద్ధగా కూచుంటున్నారనికూడా పాకి పోయింది డి.ఇ.కి

"వన్స్ మోర్"

"పాతివ్రత్య మహత్యం" అనేనాటకం ప్రదర్శిస్తున్నారు. ఆ నాటకం ఒక సీనులో పూరాగా తాగేసినవచ్చిన భర్తకాళ్ళకు అడ్డం పడుతున్న భార్యమణిని అదేపనిగా తన్నే స్తున్నాడు. పైగా పాటపాడుతూ చర ణానికి ఒకటి చొప్పున తాపులు ప్రసాదిస్తు న్నాడు.

రసజ్వలైన ప్రేక్షకలోకానికి ఆపాటా, ఆ నటన బాగావచ్చి అదేపనిగా 'వన్స్ మోర్'లు కొట్టుతున్నారు.

పతివ్రతవేషం వేసిన ఆ సతీ మణి కి ఒక్కంతా హూనం హూనం అయి పోయింది.

అమాంతం లేచినుంచుని కాలిజోడుతీసి నటశేఖరజ్ఞి ఎడాపెడా వాయిచేసింది.

నైస్సు, లెక్కలూ కూడా స్టూలులో బాగాచెప్పాడని తెలియగానే, 'ట్యూషన్ చెప్తారా. సార్?" అని ఒకళ్ళిద్దరు అడిగారు రామారావుని ఒక రోజున ఇంటర్వ్యూలో. పెద్దవాళ్ళని తీసుకుని ఇంటికి రండి మాట్లాడదాం అన్నాడు రామారావు ముక్తసరిగా మధ్యాహ్నం పాలారికి కావలసిన ప్రయోగాలుచూసు కుంటూ.

4

ఆ రోజునుంచి రామారావు మాస్టారు దగ్గర ట్యూషన్ కి జేరడం మొదలు పెట్టారు పిల్లలు. అందరూ పబ్లిక్ పరీక్షకి వెళ్ళేవాళ్ళే. మరో క్లాసు పిల్లలను తను పెట్టుకో దల్చుకోలేదు వీళ్ళకూడా ఉపయం అరడజను. సాయంత్రం నరసింహం గారి మనవడితో సహా మరో అరడజనుమంది. మెడిసిన్ లో జే రే వాళ్ళకి నీట్లుంపోయినట్టే రామారావు మాస్టారు దగ్గర ట్యూషన్ కి నీటు

యిక లేవు! మి గి లి న మాస్టారు నవ్వుకు న్నారు. ఇంటిదగ్గర కూడా ఇంకో స్కూలు పెట్టక ఏమిటి రామారావు విచ్చి అని. ట్యూషన్ పేరు చెప్పి జేరిన పిల్లలు. చదువు వచ్చినా రాక పోయినా, ఎంతమంది పాస్ కావడంలేదు? రామా రావుకా గొడవలతో వనిలేదు. తన మతం ఏదో తనది.

జీతం అందుకొన్నాక శలవు పెట్టి వెళ్ళి రామా రావు కుటుంబాన్ని తీసుకువచ్చాడు. చెక్కమేడలో ప్రవేశించాక, రెండు రోజులలో భార్య చెవిని పడ్డాయి అమృతలక్ష్మం కబుర్లు ఆ మేడ గురించి. రామారావు స్కూలునుంచి రాగానే సాయంత్రం డి ఇస్టూ. "ఈ మేడ గురించి వుకారు చిన్నారా?" అని అడిగింది ఆమె. 'నాన్నెన్నో ఆపేసినమ్మతు. అర్థంలేని వుకార్లు " అని తెంపేశాడు రామారావు ఇక ఆ సంభాషణ పాకుతూ గుమ్మం దగ్గరికి వచ్చిన కొడుకు తనవి చూసి నవ్వాడు డి.ఇ.గేసి స్టీల్ కప్పు గుమ్మం దగర పెట్టూ రామారావు కొడుకునెత్తుకుని ముద్దెట్టుకొన్నాడు.

రోజులు గలగల దొరికిపోతున్నాయి ఆరోగ్యంగా రామారావుకుటుంబం ఆ వాటాలో ఉంటుంటే ఆకీరు తెల్లబోయింది. అఖరికి పడికం కూడా పటి ఎరగరు ఎవరూ ఆ కుటుంబంలో! వైగా, ప్రైవేట్ లతో నాలుగు రూపాయలు సంపాదిస్తున్నాడు. స్కూలులో సమర్థుడని తన మానాన తను పోతాడని పేరు తెచ్చుకున్నాడు రామారావు.

ఇవి చూపేటప్పటికి చెక్కమేడలో రెండో వాటా కూడా అడగడం మొదలుపెట్టారు నర సింహాన్ని మళ్ళీ. ఇంత కన్న ఒక గది తక్కు వైనా ఆ వాటాని అరవై రూపాయలకి తీసు కున్నాడు పొగాకు కంపెనీ వాడే గుమాస్తా. నర సింహంగారు బలా సంతోషించాడు,, తన మేడ నేటికో వచ్చ కాగితం నెలా ప్రసాదిస్తున్నందుకు.

పబ్లిక్ పరీక్షలు దగ్గరికి వచ్చేటప్పటికి అంద రికి క్లాసు మార్కుల రికార్డు తయారవడం మొద లైంది. ఆ మార్కులు అక్కడక్కడ పారితోష కాల ప్రభావం వల్ల మెరుగెక్కుతున్నాయి కొన్ని కొన్ని సజ్జకు ల్లో. నైస్సులో మార్కులు రామారావు ట్యూషన్ పిల్లలకికూడా ఉన్నవి ఉన్నట్టు ఉండి పోవడంతో కలకలం బయలుదేరింది డి.ఇ.కి. రామారావు మాస్టారుమాటలు గుర్తుండకపోలేదండ రికి. ట్యూషన్ లో జేర్చుకొనేటప్పడే చెప్పా డు ట్యూషన్ ఫీజుకి, క్లాసుమార్కులకి ఏమీ సంబంధం ఉండదని. మిగిలిన మాస్టరుకూడా మాటవరసకి ఆమాట చెప్పినా వాళ్ళ చేతులో ఉన్న సర్దుబాట్లు ఎన్ని చేయడంలేదు? కాకపోతే, అదనంగా తృణమో ఫలమో అందరిలాగే తానుకూడా అడి గితే కావంటారా? సనేమిరా అంటే ఒప్పుకోలేదు అట్లాంటి వాటికి నైస్సుమాస్టారు రామారావు.

నరసింహంగారుకూడా ఓ ఆది వారం మధ్యాహ్నం పలకతీసుకొని, చేతికర్ర ఆసరాచేసు కొని రామారావు ఇంటికి వచ్చాడు. శలవుకదా అని మాట్టికి వెళ్ళామనుకుంటున్నాడు రామారావు అప్పుడు. నరసింహాన్ని చూడగానే గ్రహించాడు రామారావు విషయం. కుర్చీ చూపెట్టి, పక్కనే

మరో కుర్చీ లాక్కోవని కూచోని నరసింహం వలక మీద వాక్యం పూర్తిచేసుకొన్నానే చెప్పేటటువంటి వచనం మర్యాదగా.

“మీ మనవడు ట్యూషన్ వల్ల వెకటికన్న బాగుడ్డాడు నరసింహంగారు మంత్రి ప్రోగ్రెస్ చూసే ఉంటారుమీరు. అంతకన్న నేనేం చేసుకోను. ఒక్కొక్కక్కమీద చూపగలిగినంత శ్రద్ధ విడిచిదిగా చూపుకున్నాను. తప్పకుండా పాస్ అవుతాడు. మీ మనవడు” నరసింహంగారు వలకమీద, “మరి మెరిస్ ద . ఆ రోజులు.

“మీ ముందు పద్యాక చూడండి ఆ విషయం. నే నింతకన్న ఏమీ చేయలేను.” అని వాటికేసి చూస్తూలేదాడు రామారావు కన్నీటింది. వెనక గదిలో భార్య గజాంగులంబ వినిపిస్తున్నాయి. నరసింహంలేచి, కనడొమ్మలు చీల్చి రామారావును ఎగదిగమూసి చరచర వెళ్ళిపోయాడు. ఒకటిక కర్ర నేలమీద దవ్వబుచేసుకుంటూ. తాను ఇల్లు ఇచ్చాడు కరకారి లేకపోతే రామారావుకి ఇల్లు దొరికేదా? హెచ్ గుమాస్తా ఆరవై ఇస్తుంటే, రామారావుకి దొత్తా ముప్పై బదుకే ఇండుకేనా ఇచ్చింది? తరతదా ఇంకా ఎరగదు ఈ కుంక ఆనుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడా మురలాయన.

సావీగా పదిక పక్షం జరిగిపోయినాయి పక్షంకి వాడటగా ఇతర దుఃఖకి వెళ్ళిన మాష్టర్లంతా క్షేమంగా తిరిగి ఇళ్ళకి చేరారు. మిగిలిన క్లాసులు మామూలుగా పనిచేయడం మొదలు పెట్టాయి. ఎండలు ముడుచుకున్నాయి. కనక మోర్సింగ్ స్కూలు పెట్టున్నారు రెవణింపని నోటీస్ వచ్చింది.

5

మర్నాడు ఉదయం తొమ్మిదవకుండా కూడా ఇంకా కొందిరు పిల్లలు స్కూలుకు వచ్చానే ఉన్నారు వున్నకాలు తీసికొని. కొందరు పిల్లల కొంపం గేటువరక రోడుమీద ఎర్రలబండి దగ్గరికి వెళ్ళున్నారు. ఆ వేదశనగకాయం ఇంక తప్పకొని స్కూలులోకి ఎరలో కొత్తమిషి వెళ్ళడమూ అయిన రవరి వెళ్ళి రెండు నిమిషాలలో వైలు ఒకటి వంకని పెట్టొని ఒకరు, అలక్కనే ఒక దిక్కుబండ్రోడు స్కూలులోకి వెళ్ళడంచూశారు వెల్లడు కొరుక్కు తింటున్న పిల్లలు.

క్షణంలో సాకిపోయింది డి. ఇ. ఓ. గారు వచ్చారని. ప్రోగ్రాం ఇవ్వకుండా రావడంతో అంతా కంగారు పడిపోయారు. హెచ్చాస్తారు మోరల్ క్లాసుకి వెళ్ళుండా అర్జంటు అసీను కాగి తాలు చూచుకోకండి. డి. ఇ. ఓ. గారి దృష్టిలో పడింది గేటు దగర తినుబండారాల బళ్ళుమీరే ఏర్పాటు చేశారా, హెచ్చాస్తారు; లాదాలు బాగా వస్తున్నాయా? అని అడిగారు అసీనుగారు. ఓర కంటితో చూస్తూ, అబ్బెబ్బె లేదుసార్! ఈవేళే నేను పూలులోకి వచ్చేకాక వచ్చారు కావోయి వాకు సార్” అని తడబడ్డాడు హెచ్చాస్తరుగారు. “బనీ” అని ఊరుకున్నారు అసీనుగారు. వారి కాంప్ గుమాస్తాగారు అసీను ఎక్కొంట్లు అసీ చెక్ చేయడం మొదలుపెట్టారు.

అసీనుగార్ని హెచ్చాస్తరుగారు స్కూలుంకా చూపారు. ంమారావు లాజరేటి పిల్లలు ప్రయోగాలు చేస్తుంటే వాళ్ళు మధ్య ఉన్నారు. ఓ విద్యార్థికి ఎరికరాలు ఏర్పాటుచేసుకోవడం చేతకాకపోతే ఏర్పాటుచేసి చూసి మళ్ళీ సొంతంగా ఏర్పాటుచేయమంటున్నాడు రామారావు అనమయానికి. గిరుక్కున తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు వాళ్ళిద్దరు.

కాస్టేవటిలో నైస్సుమాష్టారికి కబురువచ్చింది. రామారావు కంగారుపడ్డాడు కొంత. ఇందాక అసీనుగార్ని దణ్ణం పెట్టనండుకు కొంపం వచ్చి కబురంపాడుకాలోలు అతుకుంటూ. ఓదరున్నక్కాను చూసుకోమని వెళ్ళాడు రామారావు డి. ఇ. ఓ.

హెచ్చాస్తారి సీట్లో డి. ఇ. ఓ. గారు కూచోచి ఉన్నారు. హెచ్చాస్తరుగారు స్వయంగా గుమాస్తా గారికేవో లెక్కలు వివరిస్తున్నారు. వెళ్ళి తాను నమస్కారం చేయగానే కూచోమన్నాడు రామారావుని ఆయన. తన ఎదుట ఉన్న కుర్చీలో. “థాంక్స్ సార్! అంటూ కూచున్నాడు రామారావు. అసీనుగారు ఒక విముఖం అగి, “మీ పేరు?” అని అడిగారు. చెప్పాడు రామారావు మాష్టారు. “మీకు ఊరాలు పరిగా యిస్తున్నారా?” “ఆ ఇస్తున్నారండి,” “మరి, ఆ ఊరం మీకు పరిపోతోందా?” “పిల్లజెల్లా ఎక్కువ ఉన్నవాళ్ళకి చాలదేమోగాని నాకు సరిపోతోందండి” “అయితే మీరు ట్యూషన్లు చెప్పున్నారు. ఎందుకని?” “మా పిల్లల్ని చెక్కికల్ కోర్సులకి పంపుకుంటాం లెక్కలూ, నైస్సు ట్యూషన్ చెప్పకుని అడిగితే పోనే అని చెప్తున్నా సార్!” “ఇంకా?” “మా బాడు పదికలో పాస్ కాదేమో, బోర్డర్ ఉంటాడు అని భయపడుతున్నాం కాస్త లెక్కలలో ట్యూషన్ చెప్పండని అడిగితే అట్లాంటి వాళ్ళకే చెప్తున్నా సార్!” “అంతే?” “అంతే, సార్!”

“ట్యూషన్లు చెప్పవచ్చు రామారావుగారు!” “పెద్దలు, తమరే కంటియాలి ఈ పరిస్థితులో ట్యూషన్లు చెప్పమంటారో పర్లంటారో? “క్లాసు మారుకు ఉదారంగా నేయదానికి మాట్లకెంత వుత్తుకుంటున్నారు?” “రామారావుకి ఒక్క పండింది ఈ ప్రశ్నకి, ఎవడో గడ్డి తింటే తాను కూడా తిప్పకేనా? నేను దీర్చిన పేరలో ఒక్క మారుకు లేదా పేసి ఉంటే దీని మిస్ చేయండి సార్” అన్నాడు రామారావు ఉద్రేకంతో. “చూస్తాను. మీరు వెళ్ళవచ్చు”. అన్నాడు డి. ఇ. ఓ. గారు తావీగా చేబర బెర నాక్కో. రామారావు వెళ్ళిపోయిన తర్వాత అసీనుగారు మంత్రి వేసర్ల కట్టుచెచ్చాస్తరుగారిదగిర తీసుకొని చూశారని తెలిసింది రామారావుకి.

డి. ఇ. ఓ. గారు వచ్చి వెళ్ళిపోయిన వారాని కల్లా నైస్సు మాష్టారు రామారావుకి మన్యం పెంకటావురం బదిలీ అర్హుడు వచ్చాయని ఊరంతా గుప్పమంది ఒక్కసారి. నరసింహం విడిచిపెట్టిన కోక పిట్టే ఈ తన్ను అనుకున్నారు కొందరు రామారావు వెళ్ళిపోతే భీమారావు వస్తాడంటే అన్నారు కొందరు చెక్కమేడ చెప్పకొట్టండని అనుకోకపోలేదు వెలునోలో ట్యూషన్ మరి కొందరు.

చంద్రమండల సముద్రాలు :

కొత్తసిద్ధాంతం

రెండు. మూడు మిలియన్ సంవత్సరాల క్రితం లావా (అగ్నిపర్వతాలనుంచి రాయి కరిగి ప్రవహించే ద్రవం) బెటికి ప్రవించడానికి అనుకూల పరిస్థితులున్నప్పుడు వరులా కారపు సముద్రాలు ఏర్పడ్డాయి.

ఆ కాలంలో చంద్రగోళపు లోపలి భాగం రేడియో ధార్మిక మూల పదార్థాల మూలంగా కరిగి లావాపెకి ప్రవించిందని శాస్త్రజ్ఞుల భావన. ఆ లావాప్రవం అకి స్థాిత్రుగా వచ్చినప్పుడు లేదా వరులాకారపు సముద్రాలనుంచి పొంగి పొరలినప్పుడు క్రమం తప్పిన వంకరటింకర రూపాలలో వుండే సముద్రాలు వచ్చాయి.

లావా పెకి ప్రవించడం మూలంగానే చంద్రమండలంమీద సముద్రాలు ఏర్పడ్డాయని చాలామంది చంద్రమండల పరిశోధకులు చాలకాలంగా నమ్ముతున్నారు. అయితే దీన్ని బలపర్చే నిరీషమైన రుజువులు లేవు.

సోవియట్ యూనియన్ పంపిన “లూనా - 10” “లూనా - 12” ఆటో మేటిక రోడసీనాకల సహాయంతో తీసిన చంద్రమండల ఉపరితలం నిర్మాణపు కొలతలు ఈ సిద్ధాంతాన్ని ధృవపరుస్తున్నాయి. చంద్రమండల సముద్రంలో బసాల్ట్ వుందని అవి తెల్పుతున్నాయి

చంద్రగోళపు లోపలి భాగంనుంచి పెకి ప్రవించిన లావా తోపాటు బ్రహ్మాండమైన ఉష్ణకూడా పైకివచ్చేయడం వలన చంద్రగోళం క్రమంగా చలబడింది. అందుచేత ఇప్పుడున్న దశలో చంద్రమండలంలో లావాపెకి ప్రవించడానికి అనుకూల పరిస్థితులు లేవని రెండు మూడు మిలియన్ సంవత్సరాల క్రితమే అలాంటి పరిస్థితులు ఉండేవని శాస్త్రజ్ఞులు భావిస్తున్నారు.

ఈ లావా ప్రావం చంద్రమండల ఉపరితలం అంతటా జరగక భూమికి కనిపించే వెపున మాత్రమే జరిగినట్లు రుజువు అయింది. అయితే అలా ఎందుకు జరిగిందో మాత్రం ఇంకా స్పష్టం కావడంలేదు.

